

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Ifølge Socialforskningsinstituttets undersøgelse i publikation nr. 175: »Enlige forsørgere mellem selv-forsørgelse og bistandshjælp« modtager hver femte eneforsørger løbende bistandshjælp. Ca. 84 pct. af eneforsørgerne er kvinder, og blandt disse er der yderligere en stor gruppe med meget lave indkomster, typisk arbejdsløshedsdagpenge eller førtidspension, der er udstødt fra arbejdsmarkedet.

At blive langtidsforsørget af det offentlige medfører en så ringe levestandard, at der ikke er råd til det mest nødvendige som f.eks. ordentlig beklædning, udskiftninger i hjemmet og ferie/fritidsaktiviteter. Det medfører også, at en stor gruppe børn gennem deres opvækst afskæres fra at få de samme oplevelser som deres jævnaldrende og dermed også fra den livskvalitet, der er i dette samvær.

Penge er ikke alt, men hvis budgettet er lille år ud og år ind, kommer alting netop til at handle om penge, fordi man aldrig har råd, heller ikke til at give sig

selv og sine børn en indholdsrig tilværelse på lige fod med andre.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

ad 1

Eneforsørgere, der modtager dagpenge, bistandshjælp eller førtidspension, har sjældent råd til at tage på ferie *sammen* med deres børn. Det foreslås derfor, at der ydes et fast tilskud pr. barn og til eneforsørgeren med hjemmel i bistandsloven.

ad 2

For at give eneforsørgere, der modtager bistandshjælp, mulighed for aflastning, indføres ret til dækning af rimelige børnepasningsudgifter (maksimalt fem timer pr. uge). Også bistandshjælpsmodtagere med børn har behov for at foretage sig noget på egen hånd, hvad enten det nu er samvær med venner/familie, aftenskole eller biografbesøg. Alt for mange bliver ensomme og savner kontakt med andre voksne i dagligdagen.